

Udgangspunkt, ligesom jeg ogsaa troer, at dette er af største Bigtighed for Foretagendet; og jeg antager, at Entreprenuerne endnu fastholde det. Jeg veed ikke rettere, end at det, ved de Undersøgelser af Bestyrelsen, der for nogen Tid siden fandt Sted ved fremmed Hjælp, blev konstateret, at der paa hele Kysten af Nordsøen lige fra Norge til Helder ikke findes nogen Søleilighed, der paa nogen Maade kan sættes ved Siden af Listerdyb og de Havne, som knytte sig dertil paa den anden Side. Den eneste Vanskelighed, der er for at have dette Punkt den Betydning, det tilkommer, er den overordentlig store Udgift, som Havneanlægget vilde medføre; men, naar nu Jernbanen bliver ført over til Havneddybet, der ligger heelt ovre under Romø, blive Udgifterne til Havneanlægget og navnlig til den lange Dæmning inddragne under Jernbaneudgifterne; og, selv om Jernbanen ikke skulde faae videre Fremme, vilde det derfor dog være en ganske overordentlig Fordeel for Landet, naar disse Havnearbejder ved Ballum blive fremmede. Jeg erkjender imidlertid, at der er mange administrative Forhold, hvor man forstaaer Begrebet „Nørrejylland“ saaledes, at man ogsaa derunder indbefatter de Dele af Ribe Amt, der ligge sønden for Kongeaaen, og jeg formoder altsaa, at denne Betydning skal ligge i Udcastet, og at det Udtryk, der er brugt, ikke skal antyde, at det fra Regeringens Side er paataent at opgive Ballum som Udgangspunkt for Banen.

Finansministeren: Jeg skal for det Første tillade mig at forudsikke den Bemærkning, at mig bekendt er der ikke med Hensyn til Spørgsmaalet om denne Jernbanes Anløb af Ballum steet nogen Afvisning fra den Tanke, man i saa Henseende oprindeligt havde, og Entreprenuerne have, mig bekendt, ikke udtalt sig nærmere desangaaende. Men det, den ærede Rigsdagsmands Forespørgsel til mig saa fornemmelig gik ud paa, var jo en Tvivl om, hvorvidt Lovforslaget skulde kunne udelukke, at Ballum blev anløbet; men det kan jeg ikke erkjende, thi hvad enten man vil regne Ballum for at høre til Slesvig, i hvilket det ligger, uagtet det hører til Ribe Amt, eller ikke, bliver det accurat det Samme; thi det sidste Punkt, Jernbanen vil komme til at berøre sønden for Kongeaaen,

bliver i ethvert Tilfælde ikke Ballum, men maa blive et slesvigsk Punkt, thi som bekendt strækker de sydske enclaverede Districter sig ikke lige til Kongeaaen, men der er en Afstand af flere Fjerdingvei. I ethvert Tilfælde maa Jernbanen, inden den kommer over Kongeaaen, passere et slesvigsk District, saa at Lovudkastets Udtryk „en fra Hertugdømmet Slesvig fortsat Jernbane“ bliver aldeles rigtig, enten Ballum bliver medindbefattet i Anløbet eller ikke.

Nosenor: Ja, deri kan jeg dog ikke være ganske enig; thi, naar vi erindre, at Ballum hører til Kongeriget, saa er det jo klart, at der ikke igjennem Ministeriet for Hertugdømmet Slesvig kan udfærdiges Concession for den Deel af Banen, som skal gaae over Ballum og den nærmest liggende Omegn, fordi den henhører til Kongeriget. Denne Concession skal altsaa gives igjennem et Ministerium, som omfatter Kongeriget, og den skal støtte sig paa en Lov, da Jernbaneconcessioner ikke her kunne gives uden i Henhold til Lov, og det er altsaa nødvendigt, at Kongen, i Henhold til nærværende Lov, kan udfærdige en Concession, som omfatter Dele af Sønderjylland, der høre til Kongeriget. En Hensigtning til, at den Deel af Banen, som kommer fra et Sted i Slesvig, skal passere over Kongeaaen ind i Nørrejylland, hjælper altsaa ikke med Hensyn til Ballum selv, da det ligger i Sønderjylland; men det forekommer mig dog, at Finansministeren forstaaer Loven, og er bestemt paa at anvende den saaledes, at den nævnte Localitet kan inddrages derunder; dermed vil jeg da for mit Vedkommende ansee mig tilfredsstillet.

Finansministeren: Ja, det er ganske sikkert; men jeg troer ogsaa, at Loven i saa Henseende er aldeles bestemt; thi det er kun ugentligt talt, at man kan hense Ballum til Slesvig. Det er ganske vist, at Ballum, ligesom alle de øvrige Districter af Ribe Amt, der ligge som Enclaver i Slesvig, og fremdeles Bestlandsfær samt de andre Dele af Bøstehavsbøerne som høre til Ribe Amt, høre til Nørrejylland og, som en Folge deraf, troer jeg ogsaa, at det Udtryk „en fra Hertugdømmet Slesvig gennem Nørrejylland fortsat Bane“ maa finde sin Anvendelse, selv om denne Bane